

Bogár László: SZDesztelenségek

2013 május 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

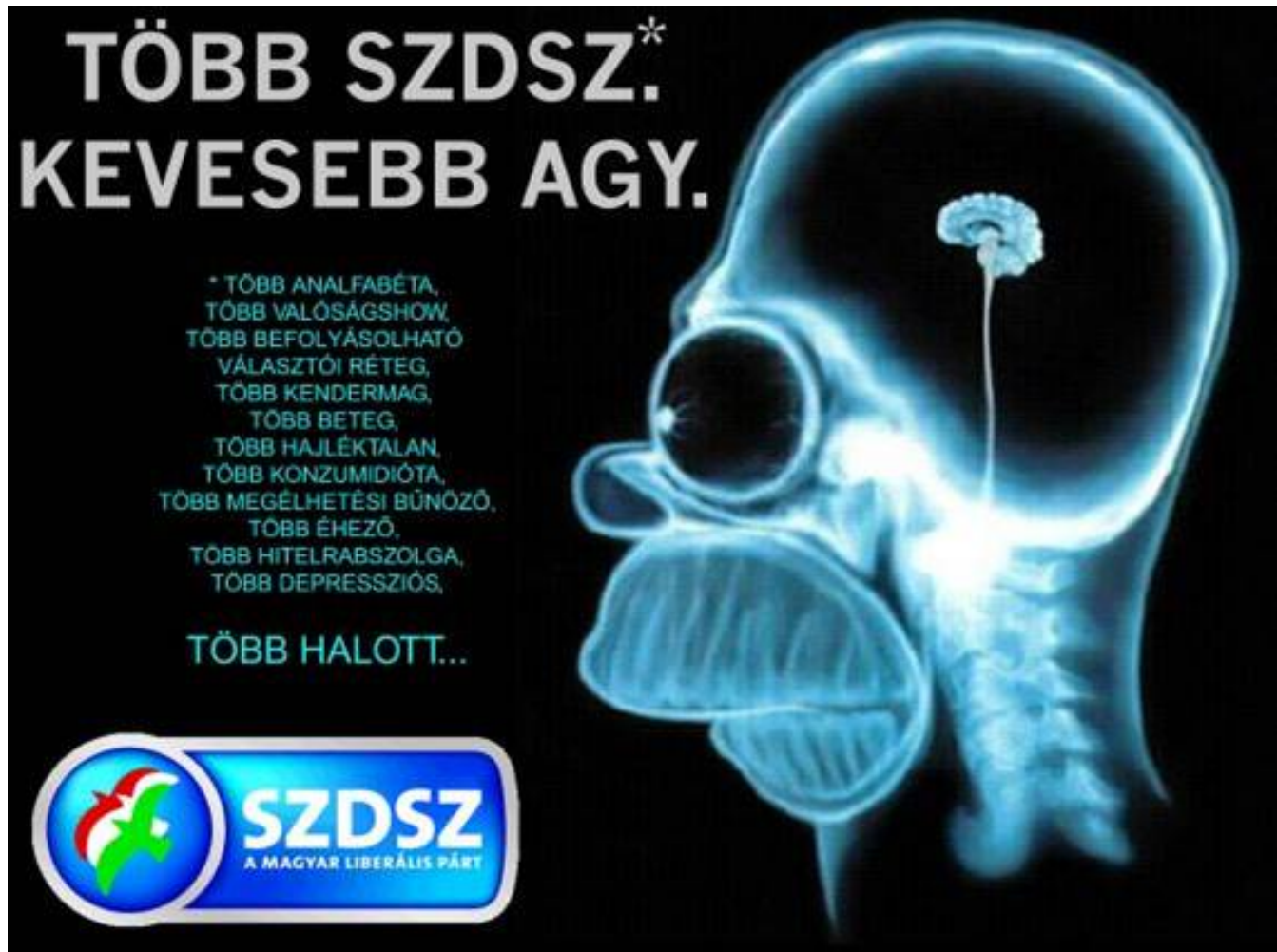
Mérték

Az SZDSZ nevű politikai párt formálisan létezik még, de politikai értelemben valójában elpusztult már. Ugyanúgy, ahogyan az MDF nevű politikai párt is, pedig ez a két alakzat 1990-ben a parlamenti mandátumoknak egész pontosan a 66,6 százalékát birtokolta, {...}

{...} vagyis akár kétharmaduk is lehetett volna, ha létrehozzák az akkor oly sokat emlegetett „nagykoalíciót”.

Most már a lehet? legkisebb „kiskoalíciót” sem tudnák létrehozni, hisz a két formálisan még létez? párt együtt is alig tenne ki egy százalékot.

Ha valaki 1990-ben megjövendöli, hogy ez bekövetkezik, nyilván nevetség tárgyává vált volna, hisz mindenki úgy gondolta, hogy ezek a pártok, ha váltakozó sikerrel is szerepelnek majd, de azért mindig nagy pártok maradnak. Mint ahogy a Fidesz?l sem lehetett megjósolni a hatvannyolc százalékos példátlan gy?zelmet akkor, amikor 5,1 százalékkal épp csak bejutott a parlamentbe 1994-ben. Az MDF és az SZDSZ helyét a jelek szerint tartósan a Fidesz és az MSZP vette át, amelyek együttes mandátumaránya 1998 óta folyamatosan hetven és nyolcvan százalék között van. Az el?ttünk álló, módfelett kalandosnak ígérkez? évtized(ek)ben azonban ez utóbbiak is az el?dek sorsára juthatnak, és helyüket ma még esetleg teljesen ismeretlen politikai formációk vehetik át.

Bár az uralkodó beszédmód és a magabiztosságot mímel? pártok ezt tagadni igyekeznek, a magyar társadalom most már több mint harminc éve egyre súlyosabb reprodukciós válságban van, és mindez lassan, de biztosan szétfelbomlasztja a politikai rendszert is. A f?áramlatbeli politológiai elméletek nemigen tudják megmagyarázni ezt a növekv? instabilitást, és ez valóban nem is egyszer? feladat. Én is inkább csak arra vállalkoznék, hogy néhány olyan mozzanatra hívjam fel a figyelmet, amely talán segíthet a lényeg megértésében.

El?ször is szembesülnünk kell azzal, hogy ezek a sajátos politikai alakzatok nem egyszer?en „nagy pártok” voltak, hanem olyan bonyolult „nagykoalíciók”, amelyek azért bomlottak fel, mert a bennük helyet foglaló „bels? pártok” közötti konszenzus szétesett, s?t egy id? után értelmezhetetlenné vált. Bár a felbomlási folyamatok mindegyikük esetében több hasonlóságot mutatnak, az SZDSZ kivétel, így f?ként az ? szerepére kell összpontosítani.

Valamikor 1990-ben újdonsült MDF-es országgy?lési képvisel?ként szomorúan állapítottuk meg, hogy a parlament mind a hat pártja „kollaboráns”, vagyis az „új birodalom” kegyeit keresi. És akkor egyikünk ironikusan hozzátette, hogy az SZDSZ kivétel, mert ez a párt nem „kollaboráns”, ám csak azért nem, mert ? maga a „laboráns”. Vagyis az SZDSZ nem egy szokványos magyar politikai párt, hanem a globális hatalmi rendszernek a lokális politikai gépezetbe betüremked? nyúlványa.

Amíg a többi párt Magyarország fel?l épült, és legalább kísérletet próbált tenni a helyi érdekek birodalommal szembeni képviseletére, az SZDSZ a globális hatalomszerkezet fel?l felépülvén egyetlen feladatának a lokalitás teljes alávetését és kifosztásának biztosítását tartotta.

Sikeresen beépült valamennyi politikai er?be, és ez egy id? után mérhetetlen el?nyt biztosított számára, hiszen így, politikai arányától függetlenül irányíthatta a társadalmi-gazdasági újratermelési rendszerünk egészét. Az „eredmény” közismert, a magyar társadalom kifosztott többsége nemcsak hogy felemelkedni nem tudott, de ma már azt az életmin?séget sem képes elérni, amit a hetvenes években egyszer már élvezhetett. Az SZDSZ tehát kiváló munkát végzett, áldozatossága nyomán pedig a magyar társadalom értéktermel? rendszerei-b?l hatalmas vezetőkeken keresztül áramlik ki zavartalanul a „bennszülöttek” által el?állított er?forrástömeg java része. Ráadásul anélkül, hogy mindennek az okairól és mibenlétér?l a bennszülötteknek a leghalványabb fogalmuk volna.

A birodalom azonban joggal tartott a lázadástól, ezért igyekezett „kimenteni az övéit”. Ahogy Cseh Tamás énekl: „kihúszom, leereszt, elteszem”, tehát szépen kivezette az SZDSZ-t a gépezetb?l, nehogy a lázadás tárgyát benne megtalálva rajta vegyen elégtételt a magyar nép. Hisz így esetleg még arra is rájöhetett volna, hogy akiket a jötev?inek tekint, azok valójában kifosztói és elpusztítói.

Tragikomikus módon azonban most mégis annak lehetünk a tanúi, hogy éppen a birodalom által kivezetett SZDSZ helyére csupa SZDSZ-klón akar benyomulni. Az LMP, a DK és az Együtt 2014, valamint a Bokros Lajos és Fodor Gábor által alapított pártok mind-mind „new SZDSZ” formációk, és bohózatba ill? módon láthatóan komolyan gondolják, hogy ezzel a „programmal” újra uralkodó pozícióba kerülhetnek.

Egyedül az MSZP óvatosabb, hiszen „gazdaállatként” drámai módon élhette át, hogy kis híján kivégezte ?t az SZDSZ birodalmi parazitája. De látszik ma már az is, hogy önpusztító reflexei mégiscsak a gazdaállatszerep történelmi „újrajátszása” felé lökik. A 2014-es választások tehát, mint az eddigiek is, a különböz? SZDSZ-es bels? pártok rejtett konfliktusairól és rejtett „koalícióiról” szólnak majd.

Bogár László - magarhirlap.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

NYOTAR MENEDZS
KÖNYVTERVÉZÉS

Ajánló